

Bestemmelsen i *nr. 1* omfatter dokumenter, der alene gengiver indholdet af myndighedens endelige beslutning vedrørende en sags afgørelse.

Det forudsættes herved, at dokumentet ikke tillige indeholder oplysning om myndighedens overvejelser vedrørende beslutningen eller i øvrigt er af foreløbig karakter, som f.eks. koncepter, der først udarbejdes, efter at vedkommende – typisk kollegiale – myndighed har truffet sin afgørelse. F.eks. vil en beslutningsprotokol – i modsætning til voterings- og forhandlingsprotokoller – være omfattet af bestemmelsen i *nr. 1*. Såfremt beslutningen alene består i tiltrædelser af en indstilling, vil adgangen til aktindsigt også omfatte denne, i det omfang det er nødvendigt for at få kendskab til beslutningens indhold. Det vil formentlig i praksis navnlig sige indstillingens konklusion. Denne bestemmelse betegner næppe nogen ændring i forhold til gældende ret.

Dokumenter, der alene indeholder en gengivelse af oplysninger, som myndigheden efter § 6 har haft pligt til at notere, kan heller ikke undtages fra retten til aktindsigt, jfr. *nr. 2*. Efter den gældende retstilstand vil sådanne dokumenter i almindelighed være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 5, *nr. 3*, men den, der begærer aktindsigt, vil i medfør af den gældende lovs § 4 kunne forlange at blive gjort bekendt med indholdet af de noterede oplysninger. Når myndigheden har noteret oplysningerne i et selvstændigt dokument, vil der imidlertid ikke i almindelighed være nogen anledning til at nægte dette udleveret, medmindre en af undtagelsesreglerne i lovforslagets §§ 12, 13 og 14 finder anvendelse.

Ifølge bestemmelsen i *nr. 3* skal også selvstændige dokumenter, der udarbejdes af en myndighed for at tilvejebringe bevismæssig eller anden tilsvarende klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder, og som ikke tillige indeholder en vurderende stillingtagen, undergives lovens almindelige regler om aktindsigt. Denne bestemmelse er en naturlig videreudvikling af den ret til at blive gjort bekendt med oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der følger af bestemmelsen i lovforslagets § 6, sammenholdt med reglen om ekstraheringspligt i lovforslagets § 11. Bestemmelsen går videre end, hvad der følger af *nr. 2*, idet det ikke kræves, at dokumentet alene indeholder oplysninger som nævnt i lovforslagets § 6.

Som eksempler på dokumenter, der vil være omfattet af *nr. 3*, kan navnlig nævnes rapportmateriale, der udarbejdes af en myndighed med henblik på at tilvejebringe klarhed med hensyn til konkrete faktiske forhold, så som afhøringsrapporter, analy-

serapporter, besigtigelses- og inspektionsrapporter. Er der i et konkret tilfælde tvivl, om et dokument er omfattet af § 8, må afgørelsen træffes på grundlag af en samlet vurdering af dokumentets indhold og funktion, og det afgørende er navnlig, om dokumentet primært er udarbejdet i bevismæssigt øjemed, eller om det udarbejdes alene for at danne grundlag for interne overvejelser.

Efter bestemmelsen i *nr. 4* omfatter retten til aktindsigt uanset bestemmelsen i § 7 også dokumenter, som indeholder generelle retningslinjer for behandlingen af bestemte sagstyper. Det gælder naturligvis også, såfremt retningslinjerne omfatter behandlingen af samtlige sager inden for den pågældende forvaltningsmyndighed. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 1 d.

Anses et dokument for internt, vil der dog som hidtil efter gældende ret være adgang til at blive gjort bekendt med indholdet af faktiske oplysninger efter bestemmelsen i § 11 om ekstraheringspligt.

For alle 4 typer af dokumenter gælder det, at de kun undergives aktindsigt, såfremt de er udarbejdet som selvstændige dokumenter, og først når dokumentet er endeligt udarbejdet. Der henvises i øvrigt til udvalgets overvejelser på side 216 ff i betænkningen.

Til § 9

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer, at den, der er eller har været patient på et offentligt sygehus, har ret til at få aktindsigt i den journal, der udarbejdes om den pågældendes helbredsforhold.

Da oplysningerne i en sygehusjournal i nogle tilfælde kan være af en sådan alvorlig karakter, at de ikke bør videregives, er det i *stk. 2* bestemt, at retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, den pågældendes interesse i aktindsigt findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv.

Bestemmelsen i *stk. 2* forudsætter, at der i hvert enkelt tilfælde, hvor det må overvejes at begrænse adgangen til aktindsigt i sygehusjournalen, foretages en konkret afvejning af på den ene side patientens interesse i at få de pågældende oplysninger og på den anden side afgørende hensyn til patienten selv, navnlig om den pågældende må antages at kunne tage alvorlig skade ved at blive gjort bekendt med oplysningerne. Bestemmelsen kan navnlig tænkes anvendt i forbindelse med behandlingen af patienter med psykiske problemer, hvor der kan være behov for at afslå adgang til aktind-